

[Undervisningsministeren.]

jeg i nær fremtid kommer med for at undgå sådanne foranstaltninger. Det er altid rart at vide, hvor man kan finde sine venner i nøden.

Ninn-Hansen: Det sidste har den højtærede minister ganske ret i, og det er mit indtryk, at ikke alene den højtærede minister, men hele regeringen går meget rundt for at finde venner i nøden. Men jeg synes ikke, at den højtærede undervisningsminister kan klare sig med det svar. Som jeg nævnte før, havde vi under en tidligere debat vedrørende denne lov om ungdommens uddannelsesfond lejlighed til at drøfte dette spørgsmål, og det ærede medlem hr. Helveg Petersen, den daværende undervisningsminister, afgav en ganske klar erklæring om, at der ikke kom nogen adgangsbegrænsning. Denne erklæring mener jeg havde stor interesse senere, og der blev fra de studerendes side henvist til den. Jeg har spurgt den højtærede minister, om han kan afgive en tilsvarende erklæring. Det er det, det drejer sig om.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Hvis man skal svare lidt mere dybtgående, end det ærede medlems spørgsmål kunne indbyde til, vil det — og det ved det ærede medlem jo udmærket — kræve meget store overvejelser og undersøgelser, som vi selvfølgelig for så vidt er i gang med, som det jo givet ikke kan være det ærede medlem ubekendt, at der inden for de medicinske fakulteter er nogen bekymring for, hvordan man fortsat skal være i stand til at tage imod de studerende, der kommer. Spørgsmålet er ikke, om man skal begrænse antallet af færdiguddannede læger — det vil formentlig stadig stige, ligesom det har gjort de foregående år — men om man stadig skal ofre de meget betydelige investeringer for at optage også de 40 pct., der ikke gennemfører deres studium, fordi de ikke er i stand til det. Det er også et spørgsmål, hvad vi forstår ved adgangsbegrænsning. Er adgangsbegrænsning — hvad jeg forstår ved det — først og fremmest dette, at folk, der har evner, lyst, interesse og anlæg for et studium, ikke kan få plads, så har vi desværre adgangsbegrænsning i øjeblikket forskellige steder. Vi har det ved Køben-

havns teknikum, på polyteknisk læreanstalt, på tandlægehøjskolen og flere andre steder. Eller er adgangsbegrænsning også dette, at man så vidt muligt søger at sørge for, at de, der begynder et af de meget kostbare studier, det her drejer sig om, også har en rimelig chance for at føre det igennem? Det er den slags meget mere nuancerede betragtninger, det drejer sig om, og ikke blot et enkelt stikord.

Når jeg sagde det om at finde vennerne, var det på den aktuelle baggrund, at det jo ikke er mange dage siden, det ærede medlems partifælle det ærede medlem hr. Poul Møller offentligt gentagne gange proklamerede ønsket om besparelser på 500 mill. kr., og jeg tør nok antyde, at det i sit kølvand ville føre adgangsbegrænsning med sig, så det klodser. Men den fare er vi jo gud ske lov frelst fra.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Jeg skal ikke blande mig i, hvorvidt den højtærede undervisningsminister har tilstrækkelig mange venner til at gennemføre sin politik; den højtærede minister har jo ikke villet angive, hvad der på dette område er hans politik. Jeg konstaterer blot med beklagelse, at den højtærede minister ikke har kunnet afgive samme klare erklæring som sin forgænger vedrørende adgangsbegrænsningen. Det, jeg spurgte om, var adgangsbegrænsningen til universiteterne, som jeg ikke ønsker gennemført, men jeg konstaterer altså, at den højtærede minister ikke har svaret på dette spørgsmål.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg ved godt, at det ærede medlem og hans parti er specialister i at forlange ting frem her i salen, inden de er ordentligt behandlet, ordentligt undersøgt. Det er en vane, man får, når man er vant til at arbejde overfladisk.

Denne sag behandles i øjeblikket med megen alvor på universiteterne og i planlægningsudvalget. Når vi er færdige med det, kan der gives det saglige svar, som det ærede medlem muligvis ikke ønsker, men som jeg gerne vil kunne afgive.

Hermed sluttede forhandlingen.